HUGO DE SANCTO VICTORE
Admont, 2. Hälfte 12. Jh.
Seite 87r
Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26898
Copyright: Admont, Benediktinerstift

pertinent ad intelligentiam faciendi. Ad illa necessaria est illumina
tio. ad ista perfectio. Non ut perfectum facit cognitio veritatis. nisi habitus
virtutis subsequatur. Idcco lucidissime doctrinam vocat quinha
bitu virtutis constat et magistra intelligendi experientia est.
Ille optime veritatem novit. qui eam non audiendo solum. sed gustando D. O.
et faciendo didicit. In experientia habitu virtutis cognitio
veritatis perficit. quinsola intelligendi illuminatione inchoat.
Ad totum. et pdiume scie assumptionem acquirit. idcco ipsa
purgatio. et illuminatio. perfectio. convenienter appellat.
Sequitur. Ipsa quoque est quintum ad tam scientiam prima celestium essentiarum
dispositio. incircuitu dei. et circa dm immediate stans. et
simplicit. incessant circuiens eternam ei scientiam. secdm
excellentissimam quintum mangelis. semp mobile collocati
onem. Infert supdictis. Ac si dicet. Quando quidem illa
summa spuum ierarchia primum et principalis ab ipsa divinita
te purgat. et illuminat. perficit. quoque ipsa : prima et principa
lis dispositio. sive principalis ordo celestium essentiarum. instans
immediate. incircuitu. et circa dm. Stat in primmuta
bilitate contemplationis. circuit autem pnuificum incessa
bile desiderium etnme dilectionis. Ido incessant et non de
ficit a dilectione. ido simplicit et circuiens non recedit
a bunitate. Ipsa unitas in medio est simplicitas divinitatis.
cum incircuitu et circa s. mquintum immediate illi appro
pinquum. incircuitu etiam et ineffabili ei occulteque imper
hensibilitati quodam foris et ipse sit adque omino non pe
netram. Tamen ambiunt et desidant. et ad interiora ni
tunt. et cognitione et dilectione accedentes. primque fi
unt secdm excellentissimam collocationem quem iuxta dm.